

Lande nødvendige for Danmark? Og anser han det ikke for hensigtsmæssigt netop paa Grund af Underhandlingerne med Spanien om en Handelstraktat at optage Forhandlingerne med Frankrig om en ny Handels-traktat?"

Spørgsmaalet om Fremme af denne Forespørgsel vil komme paa Dagsordenen for et kommende Møde.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forbud mod Tobaksdyrkning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2027—32).

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

W. Peterfen: Det er saa naturligt, at hver Gang der er Tale om at forhøje Tolden paa Tobak, kommer Forholdet til den indenlandske Tobaksdyrkning ogsaa under Overveielse. Dengang Toldreformen var for i 1873, var det ligeledes paataentt at forhøje Tobakstolden, og selvfølgelig tænkte man ogsaa dengang paa den indenlandske Tobaksavl. Den daværende Regjering havde imidlertid den Tanke, at den burde lade den Beskyttelse bestaa, som var paa Tobaksavlen her, og kun lægge Told paa indenlandsk Tobak med det Beløb, som Forhøielsen af Tolden dengang androg. Det kom til Forhandling her i Thinget, Thinget undersøgte de derhen hørende Forhold, og jeg tør sige, at de fleste af Udvalgets Medlemmer kom til det Resultat, at det vilde være meget vanskeligt, for ikke at sige næsten umuligt at opkræve nogen Told paa den indenlandske Tobaksavl. Imidlertid sluttede Udvalget sig til det af Regjeringen forelagte Udkast og indstillede det med saa Forandringer til Thingets Vedtagelse. Denne Sag kom imidlertid ikke til Forhandling. Da Sagen i 1875 atter kom for om en Revision af Toldloven, var det inde i det andet Thing ved det private Initiativ. Ogsaa der tænkte man paa at forhøje Tobakstolden og selvfølgelig da ogsaa at røre ved Tolden paa den indenlandske Tobaksavl. Der troede man imidlertid at burde gaa en radikalere Vej, hvad jeg personlig ogsaa finder at være rigtigt, aldeles at forbyde den indenlandske Tobaksavl. Det er den Vej, som den høitærede Finansminister nu har fulgt her, og

jeg kan følge ham paa den antydede Vej. Jeg tror, at det vil være rigtigt at forbyde den indenlandske Tobaksavl, langt hellere end at gaa en Skinvei og lægge en saa høi Told paa den indenlandske Tobak, at det dog er lig et Forbud. Saa maa man ligesaa godt tale rent ud og sige: Vi forbyde det! Ved de Underføgelfer, som bleve anstillede i 1873 om den daværende Tobaksavl, viste det sig, at den dengang var i Stigning, idet der nemlig efter de officielle Oplysninger, som dengang forelaa, i 1869 kun blev avlet 400,000 Pund Tobak, medens der i 1873 blev avlet 600,000 Pund Tobak. Denne Avl fordelte sig paa to Distrikter her i Landet, nemlig det sydlige Jylland og det nordvestlige Jyen, Fredericiadistriktet og Middelfartdistriktet, og den fordelte sig saaledes, at omtrent Halvdelen af Avlen faldt paa hver af disse Distrikter. Hvorledes det senere har stillet sig, tør jeg ikke have nogen bestemt Mening om, men jeg tør ganske sikkert udtale, at idetmindste i det syenske Distrikt er Avlen meget betydelig aftagen, idet man dels har fundet, at Tobaksavlen i og for sig ikke betaler sig saa godt, og den dels er bleven afløst af Sukkerroedyrkingen, som naaet den meget høie Told af cirka 70 pCt., der hviler paa Sukkerroerne, dog tiltaler Jordbrugerne mere end Tobaksavlen. Den høitærede Minister anslaaer i Motiverne her Tobaksavlen til 500,000 Pund Tobak. Derom tør jeg ikke have nogen Mening, men saa Meget tør jeg, som sagt, sige, at den paa Jyen er tagen meget betydelig af, og jeg tror, at den Nar for Nar tager mere af. Som jeg før yttrede, havde man i Folkethinget i 1875 foreslaaet aldeles at forbyde Tobaksavlen. Den høitærede Minister har fulgt det og har i det væsentlige fulgt det Udkast til en Lov, som fulgte med den daværende Betænkning. Kun i et Punkt har den høitærede Minister troet at burde afpige derfra, det er nemlig i Punktet om Godtgjørelse til Jordbrugerne. Jeg tror, at den høitærede Minister har fuldstændig Ret deri, saa meget mere, som der i Virkeligheden i den Maade, hvorpaa det her er ordnet ved Lov, at der nemlig gives dem 3 Nar til at dyrke Tobak i, er givet dem en Erstatning for Jorden, som i Virkeligheden er Noget værd, og under enhver Omstændighed gjør disse 3 Mars Brug af Jorden til Tobak, at vedkommende Jordeier i den Tid kan se sig om efter en anden Anvendelse af Jorden og kan forberede denne, saa at jeg med den høitærede Minister tror, at der ikke er nogen Anledning til at give den almindelige Jordbruger nogenjomhelst Godtgjørelse. Et andet Spørgsmaal er derimod faldet mig ind, om hvilket jeg imidlertid ikke rigtig veed, hvorledes det hænger